

Στις 13 Μάη διεξάγονται οι φετινές φοιτητικές εκλογές, οι πρώτες μετά την κυβερνητική εναλλαγή και την ανάδειξη της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Βέβαια από τις περσινές φοιτητικές εκλογές έχουν μεσολάβησει πολλά σημαντικά κινηματικά γεγονότα στο μέτωπο της παιδείας, με κομβικότερους τους αγώνες του φοιτητικού κινήματος, σε συντονισμό με το μαθητικό κίνημα, το χειμώνα του 2014. Αγώνες που ανέδειξαν ένα συλλογικό νεολαιίστικο «δεν πάει άλλο», αλλά κι ένα μήνυμα ότι η γενιά μας στο δρόμο θα παλέψει για «να πάει αλλιώς» συνολικά για τη ζωή και το μέλλον μας. Αγώνες για να προχωρήσει αλλιώς, ενάντια στη διάλυση κάθε έννοιας δημόσιας και δωρεάν παιδείας, στην επιχειρηματοποίηση του πανεπιστημίου, στους ταξικούς φραγμούς στο Νέο Λύκειο και στα ΑΕΙ-ΤΕΙ στην ανεργία και την επισφάλεια, αλλά και ενάντια στους Φορτσάκηδες, τον κρατικό αυταρχισμό και τις επιβολές κεφαλαίου-ΕΕ-κυβερνήσεων!

Η ανάδειξη της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μπορεί σε αυτή την πρώτη περίοδο να έχει καλλιεργήσει λογικές αναμονής και ανάθεσης στη νεολαία, όπως και ευρύτερα στην κοινωνία. Ωστόσο οι αυταπάτες γρήγορα σπάνε μετά και τα πρώτα δείγματα γραφής της, με αποκορύφωμα την κλοπή των αποθεματικών των ταμείων των πανεπιστημίων και τις δηλώσεις Μπαλτά σε κινητοποιήσεις των φοιτητικών συλλόγων, ότι δεν υπάρχει φράγκο για την παιδεία, για τις ανάγκες των φοιτητών και μάλιστα με την προτροπή, αν θέλουν λεφτά... ας κάνουν επανάσταση!

Με βάση αυτά τα δεδομένα, για την ΕΑΑΚ οι φοιτητικές εκλογές αποτελούν άλλη μια μάχη την οποία θα δώσει με όλες τις δυνάμεις της, με στόχο να σταλεί μήνυμα καταδίκης των αντεργατικών-αντιλαϊκών πολιτικών και των πολιτικών εκφραστών τους, για να απορριφθούν ο νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός, αλλά και η Αριστερά της ανάθεσης και των μειωμένων προσδοκιών. Αλλά κυρίως η ΕΑΑΚ θα δώσει τη μάχη των φοιτητικών εκλογών για να μπουκώσει το φοιτητικό και νεολαιίστικο κίνημα σε θέσεις μάχης για τους αγώνες που έρχονται το αμέσως επόμενο διάστημα, με κόμβο και την υπογραφή νέας συμφωνίας-μνημονίου από κυβέρνηση και ΕΕ, για να μπουκώσει τα εργατικά συμφέροντα μπροστά και να βγει η εργατική νεολαία στο προσκήνιο, να επιβάλει τις ανάγκες της για μόρφωση, εργασία, ελευθερίες, ενάντια σε φασισμό, κυβερνήσεις, ΕΕ, ΔΝΤ και κεφάλαιο!

Η ΕΑΑΚ θα εκφράσει τα πιο επιθετικά ρεύματα αμφισβήτησης και ανατροπής

Οι φοιτητικές εκλογές αποτελούν δημοψήφισμα για τη σπουδάζουσα νεολαία. Οι εκλογές αυτές θα πραγματοποιηθούν σε μια συνολικά νέα κατάσταση και με αντικειμενικό τρόπο θα αποτελέσουν κομβικό πολιτικό γεγονός. Ένα γεγονός στο οποίο η ΕΑΑΚ θα δώσει ψυχή και σώμα για να εκφράσει τα πιο επιθετικά ρεύματα αμφισβήτησης και ανατροπής! Θα δώσει τη μάχη των εκλογών σαν κόμβο μιας συνολικής αντιπαράθεσης που πρέπει να κορυφωθεί τον Ιούνη, οπότε θα ψηφιστεί το νέο πακέτο μέτρων, που ετοιμάζουν κυβέρνηση-ΕΕ. Συνεπώς το ερώτημα που τίθεται είναι ξεκάθαρο: Θα σηκώσει ανάστημα η νεολαία βγάζοντας μπροστά τις ανάγκες της ενάντια στη μνημονιακή παγίωση και τα νέα αντιλαϊκά μέτρα που έρχονται, για τον πανεργατικό παλλαϊκό ξεσηκωμό, ή θα υποταχθεί μπροστά στο βάρος του «ρεαλισμού» της διαχείρισης;

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ βρίσκεται μπροστά στην υπογραφή νέου Μνημονίου. Θα ολοκληρώσει με αυτό τον τρόπο τη συνολική της συστημική ένταξη, η οποία είναι δεδομένη και αμετάκλητη. Σε μια εποχή σκληρής κρίσης για το κεφάλαιο τα όρια της διαχείρισης είναι περιορισμένα. Από αυτή τη σκοπιά κρίνεται πιο αναγκαία από ποτέ η ανασυγκρότηση του κινήματος για να αντεπιτεθεί και να επιβάλει τις ανάγκες του κόσμου της εργασίας και της νεολαίας.

Γι' αυτό η ΕΑΑΚ δίνει τη μάχη για την ανασυγκρότηση των φοιτητικών συλλόγων. Η ΕΑΑΚ έχει βάλει μπροστά σε μια σειρά συλλόγους το σχέδιό της για ανασυγκρότηση του φοιτητικού κινήματος, για συλλόγους όπλα στα χέρια των φοιτητών ικανούς να προασπίζουν τα συμφέροντα της πληττόμενης σπουδάζουσας νεολαίας, για να συγκροτηθεί ένα νέο πολιτικό φοιτητικό κίνημα ικανό να αντιπαρατεθεί με το βάθος και τη σφοδρότητα της επίθεσης, για ένα φοιτητικό κίνημα άρμα αντεπίθεσης των αναγκών της πληττόμενης πλειοψηφίας της νεολαίας.

Οι μάχες που ανοίγονται για το φοιτητικό κίνημα είναι πολλές και από αυτή τη σκοπιά οφείλει να σηκώσει το γάντι της αντιπαράθεσης σε όλα τα επίπεδα. Μαζί με το εργατικό κίνημα οφείλει να συγκρουστεί και να ξηλώσει το μνημονιακό κεκτημένο, να συγκρουστεί με τις επιταγές της ΕΕ, την κλοπή των αποθεματικών λόγω της εξυπηρέτησης των δανειστών, να ανέβει συνολικά η λαϊκή απαιτητικότητα και διεκδίκηση, να γίνει πράξη η ανατρεπτική εργατική νεολαιίστικη αντιπολίτευση και αντεπίθεση.

Η νεολαία, η οποία ιστορικά παίζει το ρόλο πυροδότη ευρύτερων κοινωνικών αναταραχών, πρέπει να βγει μπροστά και στον αγώνα ενάντια στις επιθέσεις, όπως το κλέψιμο των αποθεματικών, αλλά και στην ανατροπή των πολιτικών της κυβέρνησης και να καταστήσει σαφές ότι θα έχει λόγο για καθετί που γίνεται στην κοινωνία και στα πανεπιστήμια και επηρεάζει το παρόν και το μέλλον της.

Οι κυβερνητικές πολιτικές για την ανώτατη εκπαίδευση, οι οποίες ακολουθούν πιστά τις κατευθύνσεις της ΕΕ, έχουν σαν κύριο χαρακτηριστικό την υποχρηματοδότηση, κύριο μοχλό της διάλυσης κάθε έννοιας δημόσιας και δωρεάν παιδείας. Στόχος είναι στο διαλυμένο τοπίο που θα αφήσουν η υποχρηματοδότηση και οι αντιεκπαιδευτικές πολιτικές, να ανοίξει το έδαφος για ξεπούλημα και για επιχειρηματοποίηση του πανεπιστημίου. Η κλοπή των αποθεματικών των πανεπιστημίων, που αποτελούσε πάγιο αίτημα των «θεσμών», η κλοπή δηλαδή χρημάτων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν απ' το πανεπιστήμιο για φοιτητική μέριμνα (σίτιση, στέγαση, μεταφορές, συγγράμματα) ή για τους εργαζόμενους (επαναπρόσληψη απολυμένων διοικητικών υπαλλήλων, καθαριστριών, αυξήσεις στους μισθούς), αντίθετα παρουσιάζεται σαν αναγκαίο μέτρο, προκειμένου να αποπληρωθεί το χρέος. Μάλιστα με αυτό το πολιτικό σκεπτικό της «έκτακτης ανάγκης» αποφασίστηκε και υλοποιείται με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, υπενθυμίζοντας σε όποιον το ξέχασε, ότι όσες κυβερνήσεις και να αλλάξουν ο σύγχρονος καπιταλισμός και ο κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός είναι εδώ και μας δείχνουν τα δόντια τους! Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, λοιπόν, ακολουθεί πιστά τα βήματα της προηγούμενης κυβέρνησης, που άδειασε σε μια νύχτα τα ταμεία των πανεπιστημίων με το PSI. Και μάλιστα η ΑΠΕΝ, ως νέα κυβερνητική παράταξη, υπερασπίζεται σε συλλόγους σε όλη την Ελλάδα αυτή την απόφαση, ασκώντας μια ακίνδυνη κριτική στον τρόπο (ΠΝΠ) και όχι στην ουσία της αντιλαϊκής επίθεσης.

Από αυτή τη σκοπιά της συνολικής πολιτικής κυβερνήσεων - ΕΕ για την εκπαίδευση έρχεται και η

αντιπαράθεση με το νέο πολυνομοσχέδιο. Το πολυνομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Αποτελεί τροποποίηση σημείων του νόμου Διαμαντοπούλου – Αρβανιτόπουλου και όχι αμφισβήτηση. Το πολυνομοσχέδιο αυτό δεν συγκρούεται με τον πυρήνα του σύγχρονου επιχειρηματικού πανεπιστημίου, με τη διάλυση της εργασιακής προοπτικής, τον ατομικό φάκελο προσόντων και τους ταξικούς φραγμούς, ενώ κύριο χαρακτηριστικό του είναι ότι δεν έχει κανένα δημοσιονομικό κόστος και φυσικά δεν αλλάζει στο ελάχιστο το καθεστώς της υποχρηματοδότησης.

Είναι γεγονός ότι το πολυνομοσχέδιο Μπαλτά περιλαμβάνει διατάξεις, κομμάτια των οποίων αποτελούσαν το προηγούμενο διάστημα αιτήματα του φοιτητικού κινήματος. Ωστόσο πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ότι αυτά δεν αποτελούν φιλολαϊκή πολιτική της κυβέρνησης αλλά κατακτήσεις του φοιτητικού κινήματος. Είναι αποτέλεσμα των αγώνων του φοιτητικού κινήματος, των συγκρούσεων και των μαχών του και ως εκ τούτου το υπουργείο δεν είχε άλλη επιλογή παρά να τα συμπεριλάβει. Εξάλλου πρέπει να γίνει κατανοητό αφενός ότι οι ρυθμίσεις που το πολυνομοσχέδιο αλλάζει σε σχέση με το νόμο Διαμαντοπούλου δεν είχαν εφαρμοστεί όλο το προηγούμενο διάστημα, σαν αποτέλεσμα της πάλης του φοιτητικού κινήματος – για παράδειγμα όσον αφορά την κατάργηση των Συμβουλίων Ιδρύματος, που ήταν πλήρως απονομιμοποιημένα απ’ το κίνημα. Αφετέρου διατάξεις όπως για το άσυλο είναι τόσο ασαφείς που τελικά μπορούν να χρησιμοποιηθούν αντιπαραθετικά προς το φοιτητικό κίνημα, αφού η κατοχύρωση του «ασύλου ιδεών» δεν κατοχυρώνει ότι στο άσυλο δεν θα μπορεί να επεμβαίνει η αστυνομία για να καταστέλει τους αγώνες και να επαναφέρει την καθημερινότητα των μαθημάτων, ενώ το κόλπο της συνδιοίκησης είναι προσπάθεια να ενσωματωθεί το φοιτητικό κίνημα και να γίνουμε συνένοχοι της κυβέρνησης.

Παλεύουμε για να μην αποτελέσει το πολυνομοσχέδιο το «ανώτερο θετικό όριο» απ’ την πλευρά του φοιτητικού κινήματος, των αγώνων και διεκδικήσεών του, αλλά για τη συνολική ανατροπή του νόμου Διαμαντοπούλου και της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης και για να επιβάλλουμε την παιδεία των αναγκών μας, με γνώση και έρευνα, που θα καθορίζονται απ’ τις ανάγκες τις δικές μας και της κοινωνίας και όχι απ’ τα κέρδη του κεφαλαίου! Το φοιτητικό κίνημα οφείλει να ξεπεράσει τα όρια του ρεαλισμού που του θέτουν!

Έτσι, η ΕΑΑΚ ρίχνεται και στη μάχη των φοιτητικών εκλογών ακριβώς για να εκφράσει τη νεολαία που δεν χωράει στο ρεαλισμό τους! Για να αποτυπωθεί και εκεί το ρεύμα της αμφισβήτησης των κυρίαρχων πολιτικών και του άλλου δρόμου που βάζει μπροστά η αντικαπιταλιστική Αριστερά.

Κόντρα στις καθεστωτικές δυνάμεις ΠΑΣΠ και ΔΑΠ, που αποτελούν τα τσικό των κομμάτων του κεφαλαίου, τους κυρίαρχους εκφραστές της αστικής πολιτικής στα πανεπιστήμια: πρέπει να λάβουν ηχηρή απάντηση. Να τσακιστούν και εκλογικά οι δυνάμεις αυτές που βάζουν πλάτη στην υλοποίηση της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Η ΔΑΠ, πιο πολιτική από ποτέ, με το πρόγραμμα της Παιδεία 2020 κάνει σκληρό αγώνα για την εφαρμογή του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, με στοχοποίηση του κινήματος και με αντικομμουνιστικό λόγο, την ίδια ώρα που κάτω απ’ τον «δημοκρατικό» μανδύα της κρύβει φασίστες.

Πρέπει να πάμε κόντρα στην ηττοπάθεια και την ανάθεση που καλλιεργούν οι δυνάμεις της ΚΝΕ-ΜΑΣ-ΠΚΣ. Ενισχύουν τη λογική της ήττας και των μειωμένων προσδοκιών, επιδίδονται με τον χυδαιότερο τρόπο στην ενδοαριστερή διαμάχη και ταυτόχρονα αρνούνται την αναγκαία κοινή δράση μέσα στη φλόγα του αγώνα. Πέρα από τις αγωνιστικές τους κορόνες αποσυνδέουν τον οικονομικό απ’ τον πολιτικό αγώνα, γιατί δεν μπορούν να πιστέψουν ότι σήμερα μπορούν να υπάρξουν νίκες και συνεπώς δεν επιδιώκουν να συμβάλουν στη δημιουργία ενός πραγματικά επικίνδυνου φοιτητικού κινήματος. Μέσα απ’ την καλλιέργεια της λογικής της ανάθεσης των «αγωνιστών στα ΔΣ», προσπαθούν να καρπωθούν και να ενισχυθούν από το ρεύμα του ΣΥΡΙΖΑ, το ρεύμα της αναμονής μέσα στις σχολές.

Να πάμε κόντρα στο νέου τύπου κυβερνητικό συνδικαλισμό που θέλει να καλλιεργήσει η ΑΡΕΝ ως παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ στις σχολές. Θέλει το κίνημα μοχλό υποβοήθησης στα κυβερνητικά σχέδια και ακολουθητή των εξελίξεων, συνομιλητή και τελικά συνένοχο των κυβερνήσεων, σχέδιο που ενισχύεται

από την πρότασή της για ανασύσταση της ΕΦΕΕ.

Η ελπίδα για τη νεολαία δεν βρίσκεται ούτε στη διαχείριση ούτε στην υποταγή αλλά μόνο στους αγώνες της!

**Ανασυγκρότηση των φοιτητικών συλλόγων,
ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς**

του **Μάνου Βασιλείου-Αρώνη**

Οι φοιτητικές εκλογές είναι άλλη μια μάχη την οποία καλείται να δώσει η ΕΑΑΚ, όμως με το μυαλό στην επόμενη μέρα, για την οποία θα πρέπει να προετοιμαστεί το φοιτητικό και νεολαιίστικο κίνημα, για να βρεθεί σε θέσεις μάχης. Ο πήχης για την αντικαπιταλιστική Αριστερά είναι πολύ ψηλά! Μπροστά στην κρίση αυτού του σάπιου συστήματος που επιτίθεται σε όλες τις κατευθύνσεις για να την ξεπεράσει, η αναγκαιότητα συγκρότησης αντίπαλου δέους από τη νεολαία και τους εργαζόμενους είναι πιο επιτακτική από ποτέ. Σε αυτό θέλουν να συμβάλουν και οι δυνάμεις της ΕΑΑΚ και γι' αυτό θα δώσουν και τη μάχη των φοιτητικών εκλογών με τα μάτια στραμμένα στην ανασυγκρότηση του κινήματος και στις μάχες που έρχονται, αλλά και στο τσάκισμα των καθεστωτικών δυνάμεων και των πολιτικών γραμμών της υποταγής και της ενσωμάτωσης.

Η ενίσχυση της ΕΑΑΚ στέλνει μήνυμα μάχης σε όλη την κοινωνία! Την επόμενη μέρα θα πρέπει να κυριαρχεί η συζήτηση για το φοιτητικό κίνημα, το οποίο κόντρα στο ρεύμα της ενσωμάτωσης, σηκώνει πύργο ατίθασο και ετοιμάζεται να γυρίσει τον κόσμο ανάποδα! Ένα φοιτητικό κίνημα που οι «από πάνω» θα το φοβούνται. Θα τρέμουν τα θρασίμια, που σηκώνουν τα πανιά κόντρα στον καιρό! Γιατί η κυβέρνηση μπορεί να άλλαξε, όμως οι ανάγκες μας δεν άλλαξαν! Και το φοιτητικό κίνημα θα πρέπει να στείλει μήνυμα παλλαϊκού ξεσηκωμού, μήνυμα ότι ο λαός θα συγκρουστεί με ΕΕ, ΔΝΤ, κεφάλαιο αλλά και με κάθε κυβέρνηση για να επιβάλει τις ανάγκες του.

Η ενίσχυση της ΕΑΑΚ σηματοδοτεί την ενίσχυση ενός άλλου σχεδίου για το φοιτητικό κίνημα. Κόντρα στην αναμονή, στην ανάθεση και στη μετατροπή του φοιτητικού κινήματος σε συνομιλητή των κυβερνήσεων, η ΕΑΑΚ παλεύει για την ανασυγκρότηση των φοιτητικών συλλόγων με βάση τη λογική «Όλη η εξουσία στις γενικές συνελεύσεις». Για φοιτητικούς συλλόγους αυτοτελείς οντότητες παραγωγής πολιτικής από «τα κάτω», για τον εαυτό τους, σε ανεξαρτησία απ' την αστική πολιτική και απ' τις παρατάξεις της, αλλά και με διαφορετικού τύπου ανεξαρτησία και απ' τις παρατάξεις που εκφράζουν την εργατική πολιτική. Για συλλόγους με εσωτερική ζωή, καρδιά τη γενική συνέλευση και μυαλό τους φοιτητές. Για μια εργατική στροφή του φοιτητικού κινήματος, που θα βάζει μπροστά τα συμφέροντα της εργατικής νεολαίας, θα συσπειρώνει τους εργαζόμενους φοιτητές, οι οποίοι μέσα από επιτροπές θα παλεύουν για τις σπουδές τους, αλλά και για δικαιώματα στο χώρο δουλειάς τους, κόντρα στην εργοδοτική τρομοκρατία, σε σύνδεση με κινήσεις και σχήματα, όπως η Ατάκ και η Λάντζα, και θα συμβάλλουν στην ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος.

Τέλος, η ενίσχυση της ΕΑΑΚ στέλνει μήνυμα ενίσχυσης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, η οποία δεν χωράει στο ρεαλισμό των μειωμένων προσδοκιών. Μια Αριστερά η οποία ζει και αναπνέει για να είναι χρήσιμη για το κίνημα και τις ανάγκες της εργατικής τάξης και νεολαίας, που θα παλέψει μέχρι τέλους

για να επιβάλουν οι από κάτω τον δικό τους μονόδρομο, το δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Ενίσχυση της ΕΑΑΚ, λοιπόν, για να ριζώσει σε ακόμα ευρύτερα κομμάτια της νεολαίας το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, η ανάγκη για ρήξη και έξοδο από την ΕΕ, η μονομερής διαγραφή του χρέους εδώ και τώρα, η πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ με οργανωμένο λαό και το φοιτητικό κίνημα στο πλευρό του. Για να βγει ακόμα πιο ενισχυμένη η Αριστερά των ανυποχώρητων αγώνων και να τσακιστούν οι δυνάμεις της υποταγής από τη μία, της αναμονής και της διαχείρισης, από την άλλη. Για να οργανωθεί από τώρα κιόλας η πάλη του φοιτητικού και νεολαιίστικου κινήματος ενάντια τόσο στη συνέχιση της επίθεσης στις σχολές και το μέλλον μας και στο δόγμα «διάλυση, ιδιωτικοποίηση, επιχειρηματική ανασυγκρότηση» όσο και ενάντια στα παλιά και νέα μνημόνια που έρχονται τέλη Μάη-αρχές Ιούνη. Για να κάνουμε σαφές ότι δεν θα γίνουμε η γενιά της ανεργίας και της επισφάλειας, αλλά αντίθετα το μόνο χρέος που αναγνωρίζουμε είναι το χρέος της ανατροπής!

Επιδιώκουμε η ψήφος στην αντικαπιταλιστική Αριστερά να είναι ψήφος στράτευσης σε ένα άλλο σχέδιο. Μια νέα αφήγηση για τη νεολαία που δεν θα χαθεί για να ξεπεράσει το κεφάλαιο την κρίση του. Από αυτή την σκοπιά λέμε και φωνάζουμε πως «η νεολαία δεν χωράει στα σχέδιά τους!».

Η ΕΑΑΚ μέσα και απ' το πανελλαδικό συντονιστικό της απευθύνει κάλεσμα σε κάθε φοιτητή και σπουδαστή αλλά και σε δυνάμεις της «εκτός των τειχών» Αριστεράς για κοινή κινηματική δράση και συστράτευση στο σχέδιο της ανατροπής του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, της επιβολής των αναγκών της πληττόμενης πλειοψηφίας των φοιτητών και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μέσα από τη διεύρυνση της ΕΑΑΚ. Η ΕΑΑΚ απευθύνει κάλεσμα να ενισχύσουν τα ψηφοδέλτια και τα σχήματα της ΕΑΑΚ, για να ενισχυθεί η πιο μαχητική, ανατρεπτική δύναμη του αγώνα! Γιατί τελικά η ίδια η εργατική νεολαία θα βάλει καρδιά και μυαλό για την αντεπίθεση του κινήματος και την ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ και κεφαλαίου.

Πηγή: prin.gr